

domáhá, jako prohry v zakázaných hrách, neboť sám uvádí v žalobě, že hrál se žalovanými barvičky (ferbla). Tato a podobné hry jsou zákonem výslovně zakázány, jsou trestné a jsou tudíž nedovoleným jednáním vytčeným v § 1174 obč. zák. Uvedené hry nejsou však možny bez sázek, jež tvoří výhru neb prohru a jež dlužno složit před počtem hry. Sázkami těmi umožňují se teprve hry takové, a jsou proto sázky složené k tomu cíli, aby se o ně hrálo zakázanou hrou, tím, co dle § 1174 obč. zák. dáno bylo vědomě k tomu cíli, by nedovolené jednání bylo provedeno. Z prokázané skutečnosti, že žalobce účastnil se zakázaných her se žalovanými, vyplývá nutně, že žalobce prohrané peníze aspoň z větší části vsadil do uvedených her, jež tím způsobem umožnil. Co tímto způsobem prohrál, nemůže žalobce dle § 1174 obč. zák. žádati na žalovaných bez ohledu na to, že tito se penězi těmi obohatili, poněvadž placení sázek těch bylo stejně nemravné jako přisvojení si jich. Co platí o sázkách, platí i o další prohře. Pochybnosti, jež v tomto směru vyskytují se ve starší judikatuře, odstraněny byly poslední větou § 1174 obč. zák. v nynějším znění, jež odepírá právo žádati zpět částky věnované osobou hry se neúčastnivší jako zápůjčky k cíli zakázané hry. Tím méně může přímý hráč požadovati zpět částky věnované bezprostředně do zakázané hry.

Čís. 1191.

Nebyly-li strany v obchodním spojení, nebyla tím, že prodatel zaslal kupiteli část zboží, uvedeného v objednávce, mlčky uzavřena smlouva v příčině všeho objednaného zboží.

(Rozh. ze dne 20. září 1921, Rv I 382/21.)

Zástupce žalované firmy nabídl žalující firmě — obě firmy rebyly v obchodním spojení — zboží, jehož žalující objednala větší množství. Zástupce žalované namítl, že tolik žalovaná nebude moci dodati a uzavřel proto objednávku »nezávazně«, s výhradou schválení žalované. Na opětné naléhání žalující firmy zaslala žalovaná firma část zboží. Žaloba na dodání zbytku zboží byla o b ě m a n i ž š í m i s o u d y zamítnuta, o d v o l a c í m s o u d e m z těchto důvodů: Co do právního posouzení věci vytýká odvolatel prvému soudu nesprávnost proto, že prý neprávem první soud za to pokládá, že smlouva o plnění nedospěla k splatnosti, a uvádí v tom směru, že strana žalovaná, plníc smlouvu částečně, dala tím na jevo, že kupní smlouvu, nezávazně uzavřenou, schvaluje, čímž se stala smlouvou závaznou pro obě strany a prodávající jest povinen dodati tak, jak bylo koupeno. Podle názoru žalující stalo se tedy skutečné schválení jejího návrhu na dodání v e š k e r é h o, v objednacím listě uvedeného zboží firmou žalovanou č á s t e č n ý m plněním. Však názor ten nelze právem opřítí o zákonná ustanovení čl. 317 a násl. obch. zák. Prvý soud správně zjistil, na základě výpovědi zástupce žalované K-a, že ujednání mezi ním a žalující, zapsané v objednacím lístku nezavazovalo ještě žalovanou firmu, že to byl se strany žalující pokus, učiněný v tom směru, zda a jak dalece žalovaná na navrženou dodávku přistoupí. Žalovaná nepotvrdila žalující, že její objednávku přijímá, a mlčení její neznamena souhlas, když je nespěno, že obě firmy v obchodním spojení spolu nebyly

(čl. 325 obch. zák.). Žalující tvrdí, že teprve na její naléhání zaslala jí žalovaná část objednaného zboží. Teprve zasláním části objednaného zboží k zvláštnímu tomuto vyzvání žalující došlo k uzavření smlouvy přímo mezi žalující a žalovanou, ale jen ohledně části zboží, žalovanou zasláné. Jen ohledně této části vzhledem k tomu, co předcházelo, lze za to pokládati, že žalovaná přistoupila na nabídku žalující, aniž by se však vážala, že dodatečně splní všechno. Žalované příslušelo právo projevit souhlas s objednávkou vůbec, tedy v celku i co do části, ujednání žalující s K. ji nikterak nezavazovalo a ona projevila souhlas s částečnou objednávkou tím, že objednávku žalující jen částečně vyřídila. S větší dodávkou nebo dokonce s dodávkou všeho objednaného zboží výslovně nesouhlasila a proto nepřistoupivši na dotýčný návrh žalující, v objednávce obsažený, smlouvy v tom rozsahu vůbec neuzavřela. Proto také k takovému dodatečnému plnění, jak se toho žalující ve své žalobě domáhá, nemůže býti žalovaná nucena.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Není tu uplatňovaného dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Jak odvolací soud uvádí, nebyly strany v obchodním spojení. Důsledkem toho neměla žalovaná povinnosti, zodpověděti bez otálení nabídku žalobkyně pod následky čl. 323 obch. zák. Když pak k naléhání poslala část zboží, uvedeného v objednávce, nebyla tím uzavřena mlčky smlouva v příčině všeho objednaného zboží. Vždyť ze zjištění soudu na základě svědectví K-a a potvrzení ze dne 13. prosince 1919 vychází zřejmě na jevo, že žalovaná mohla se rozhodnouti podle toho, co K. udělati slíbil, pokud nabídku žalobkyně přijmouti chce a pokud nikoliv. Zaslavši část zboží, projevila vůli, prodati toto množství zboží a nejde z toho nijak na jevo, že by všechno objednané zboží dodati zamýšlela. K smlouvě co do části zboží, žalobkyní objednaného, žalovanou však nezasláného, tedy nedošlo. Rozhodno jest, co v té příčině s K jednáno a jím pak žalované oznámeno bylo a s čím pak ona zasláním zboží souhlas projevila. Nezávazně uzavřená smlouva byla tedy schválena zasláním částky jen potud, pokud zasláno bylo zboží, poněvadž ve smlouvě té si vyhradila žalovaná určit i množství i které zboží zasláno býti má. O jiném zboží, než které bylo také fakticky zasláno, smlouva se nestala a nemůže tedy nic dále požadováno býti.

Čís. 1192.

Pojem »právní souvislosti« mezi žalobní pohledávkou a vzájemnou pohledávkou po rozumu třetího odstavce § 391 c. ř. s. Dílčí rozsudek podle tohoto ustanovení lze vynést i tehdy, když k rozhodnutí zralou jest jen část žalobního nároku.

(Rozh. ze dne 20. září 1921, Rv I 453/21.)

Proti zažalované pohledávce na zaplacení kupní ceny za odebraných 7 vagonů žeziva namítala žalovaná firma vzájemné pohledávky, jež jí prý